

ΦΑΙΗ ΚΟΚΚΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

κείμενα & εικόνες

Η εξαπάτηση

και άλλες μικροσκοπικές ιστορίες

mamaya

Επισκεφθείτε το site του βιβλίου:

www.exapatisi.gr

Επικοινωνήστε με τη συγγραφέα
στα κοινωνικά δίκτυα και στο blog της:

 [/Fkokkinopoulou](https://www.facebook.com/Fkokkinopoulou)

 [@Fkokkinopoulou](https://twitter.com/Fkokkinopoulou)

Μπείτε στο **www.mamaya.gr/newsletter** ή σκανάρετε
και είστε ένα «κλικ» από:

- Τα βιβλία μας
- Την επικοινωνία με τους συγγραφείς μας
- Τα δώρα μας
- Τις εκδηλώσεις μας
- Τα νέα για τον χώρο του βιβλίου

ΦΑΙΗ ΚΟΚΚΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
κείμενα & εικόνες

Η εξαπάτηση

και άλλες μικροσκοπικές ιστορίες

mamaya

*Στο γιο μου Σπύρο
Στον ανιψιό μου Νικόλα*

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Ένα βράδυ, χωρίς να υπάρχει προφανής λόγος και αιτία, ανάμεσα στο μάζεμα της μπουγάδας και το πλύσιμο των πιάτων, κάθισα στον υπολογιστή και με αφορμή μια πραγματική ιστορία του αδερφού μου έγραψα το πρώτο μου διήγημα, «Ο μικρός». Την επομένη έγραψα άλλο ένα βασισμένο στις τελευταίες μέρες της γιαγιάς μου, «Το παιχνίδι». Τις επόμενες επτά μέρες ξυπνούσα κι έγραφα μια νέα, φανταστική πια, ιστορία, θαρρείς και την είχα ονειρευτεί. Έχοντας ανάγκη μια ανάπαυλα για όλα αυτά που μου συνέβαιναν, έπιασα τα πινέλα. Χωρίς να το συνειδητοποιήσω, ζωγράφισα για τις ιστορίες μου, κι έτσι πήγε μέχρι τέλους. Τώρα πια δεν μπορώ να φανταστώ τα κείμενα χωρίς τις ζωγραφιές μου και το αντίθετο.

Οι επιστήμονες

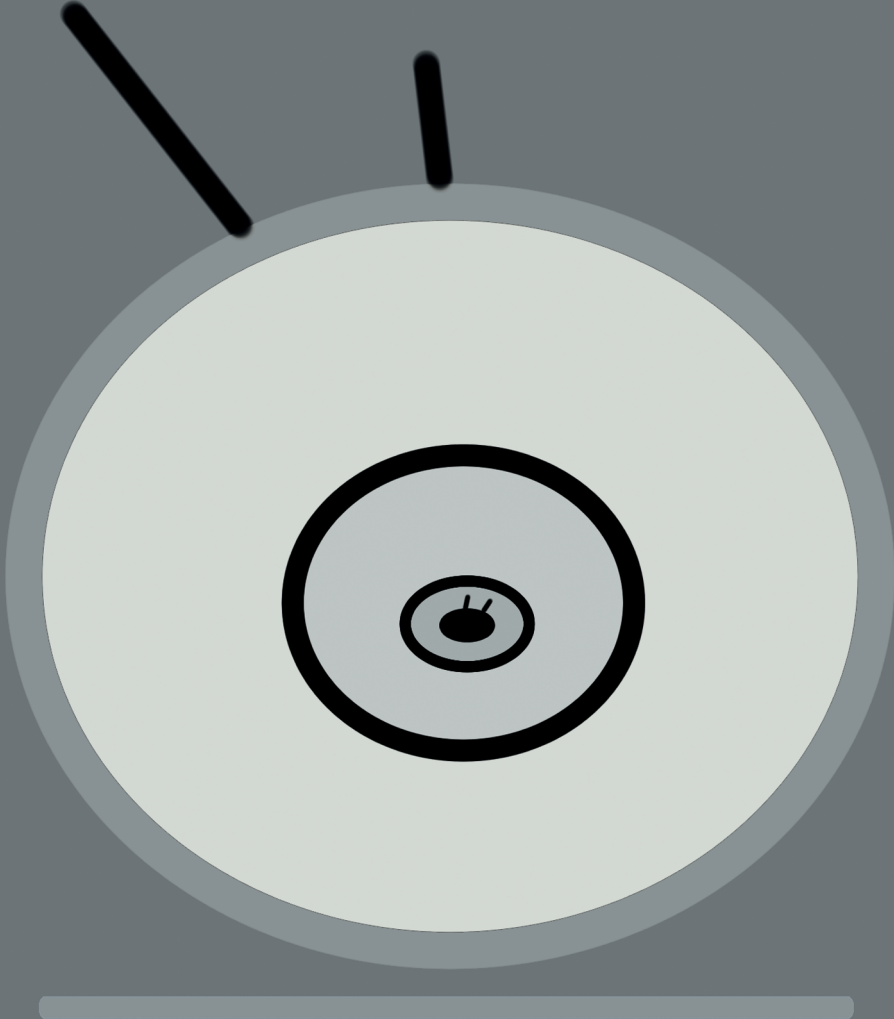
Ζευγάρι ταιριαστό. Επιστήμονες με περγαμηνές, δημοσιεύσεις σε επιστημονικά περιοδικά, κύρος, αναγνώριση. Ο καθένας πετυχημένος στον τομέα του. Τα παιδιά τους σπουδάζουν στην Αμερική, ακολουθώντας το δικό τους επιστημονικό δρόμο.

Η μητέρα βιολόγος. Όλα τα βακτήρια και οι μύκητες έχουν περάσει από τα μάτια της. Το μικροσκόπιο είναι για εκείνη δεύτερη φύση. Ψάχνει, αναλύει, εστιάζει. Το μικρό το κάνει μεγάλο για να μπορέσει να το εξετάσει. Αυτό που για τους περισσότερους ανθρώπους δεν υπάρχει για κείνη είναι ένας ολοζώντανος, δραστήριος, πολύχρωμος, καινούργιος κόσμος.

Ο πατέρας αστρονόμος. Όλη του η ζωή, ένα μάτι καρφωμένο στον ουρανό. Ταξιδεύει στα βάθη του σύμπαντος και της ζωής. Το τηλεσκόπιο είναι για κείνον δεύτερη φύση. Ψάχνει, αναλύει, υπολογίζει. Το μεγάλο κι άπιαστο το φέρνει κοντά για να το ερευνήσει. Αυτό που για τους περισσότερους ανθρώπους δεν υπάρχει για εκείνον είναι ένας εκρηκτικός, γεμάτος ενέργεια και φαντασία κόσμος.

Πήραν σύνταξη πριν από δύο χρόνια. Ένα μικροσκόπιο με ένα τηλεσκόπιο κάτω από την ίδια στέγη.

Χώρισαν πολιτισμένα.

Τα παπούτσια

Μόλις είχε τελειώσει ο πόλεμος. Οι άνθρωποι ήταν ευγνώμονες που ζούσαν, κι ας πέθαιναν από την πείνα. Στην Άμφισσα η παρέα της Χάρμαινας ήταν ζωηρή και μπελαλίδικη. Ο μικρότερος ήταν οκτώ χρόνων και ο μεγαλύτερος θα έκλεινε τα δώδεκα.

Το πρωί πήγαιναν σχολείο, το μεσημέρι έτρωγαν φασόλια με τρεις ελιές και μετά παιχνίδι. Πολύ παιχνίδι. Ξαμολιόντουσαν σαν παλαβά κι έπαιζαν κυνηγητό, κρυφτό, αμπάριζα, βόλους και φυσικά ποδόσφαιρο, με μια πάνινη, αυτοσχέδια μπάλα. Είχαν όνειρα πολλά. Ο Βασίλης ονειρευόταν φαγητά, ο Κώστος ένα δικό του κρεβάτι, ο Μητσάρας ονειρευόταν τη Χρυσούλα κι ο Θύμιος ένα ζευγάρι παπούτσια.

Στις 3 Μαρτίου ξημέρωσαν τα γενέθλια του Θύμιου. Ήταν σπου-

δαία μέρα. Η μαμά θα τον ξυπνούσε το πρωί με ένα φιλί και το μεσημέρι ο μπαμπάς θα του 'δινε μια χούφτα σταφίδες για να 'ναι γλυκιά η χρονιά του. Παραξενεύτηκε σαν μπήκε στην κουζίνα και τους είδε όλους μαζεμένους. Ήταν παραταγμένοι στη σειρά, σαν να περίμεναν να βγάλουν οικογενειακή φωτογραφία. Του τραγούδησαν τα χρόνια πολλά, η μαμά σταυροκοπήθηκε δακρυσμένη κι ο μπαμπάς του έδωσε «το δώρο».

Ένωσε να γίνεται κατακόκκινος. Δεν είχε ξαναπάρει δώρο στη ζωή του και δεν ήξερε τι έπρεπε να κάνει. Να το ανοίξει εκεί μπροστά σε όλους ή να το πάρει και να το ανοίξει μόνος με την ψυχία του; Τα βλέμματα ήταν καρφωμένα επάνω του, όταν η αδελφή του η Γεωργία φώναξε: «Άντε, ρε! Άνοιξε να δούμε κι εμείς!»

Ένα ζευγάρι μαύρα λουστρίνια βγήκαν μέσα από το ορθογώνιο κουτί. Αν η ευτυχία ήταν πράγμα, θα ήταν αυτά τα παπούτσια. Οι γονείς έστεκαν περήφανοι και συγκινημένοι, τα μικρότερα αδέρφια θαύμαζαν με ζήλια κι αυτός από κόκκινος σαν ντομάτα έγινε άσπρος σαν χαρτί. Πριν τα βάλει στα ποδαράκια του, τα 'βαλε στην καρδιά του. Για πάντα.

Τα φόρεσε και πήγε τρέχοντας να συναντήσει τους φίλους του. Τους είδε από το στενό να παίζουν μπάλα. Ξυπόλυτοι όπως πάντα. Κοντοστάθηκε.

Γύρισε στο σπίτι, έβγαλε τα παπούτσια, τα ακούμπησε στο περβάζι του παραθύρου να τα βλέπει κάθε ώρα και πήγε στην πλατεία να παίξει μπάλα.

Είκοσι επτά μικροσκοπικές ιστορίες.

Απρόβλεπτες.

Σκοτεινά πολύχρωμες.

Συγκινητικά σκληρές.

Μικροί ήρωες σε μεγάλες ζωές.

Και το αντίθετο.

Μία διεισδυτική ματιά στην ανθρώπινη συμπεριφορά.

Μία αφήγηση απλή, σχεδόν παιδική.

Εικόνες που μαγνητίζουν και σε ταξιδεύουν.

Είκοσι επτά μικροσκοπικές ιστορίες.

Τις διαβάζεις στη στιγμή.

Τις σκέφτεσαι πολύ περισσότερο.

www.mamaya.gr
e-mail: info@mamaya.gr

www.exapatisi.gr

ISBN 978-618-81789-0-8

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 10002